

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد: این که در پاورقی صفحه ۱۷۱ کتاب «هدف حیات زمینی» آقای جوادی می فرمایند امر به سجده نمی تواند حقیقی باشد، چون در آن حالت تکوینی است یا تشریحی، که در حالت تکوینی قابل عصیان نیست و تشریحی فرشتگان اهل تکلیف نیستند، پس باید امر به سجده را به تمثیل حمل کرد، بدین معنی که حقیقی معقول و معرفتی غیبی به صورت محسوس بازگو شده است، لطفاً توضیح فرمائید منظور آقا چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده عرض کرده‌ام که می‌شود یک حکم در عین تکوینی بودن اگر محل نزول آن، موجود مختاری باشد، همان حکم در حیطه‌ی موجود مختار حالت تشریحی دارد. مثل الهاماتی که بر قلب انسان می‌شود که در عین تکوینی بودن، انسان را مخیر به انجام و یا عدم انجام می‌کند و به نظر بنده با توجه به این امر آن محذور پیش نمی‌آید که حضرت استاد می‌فرمایند. موفق باشید